

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות יד.

עין משפט נר מצוה

גג א מיי פ"ה מהל' עבודת יוה"כ הל' יג:
 א ב מיי פ"ה מהל' שגנות הלכה א:
 ב ג מיי פ"ג מהלכות צילת מקדש הלכה יג:
 סגמ לאזין דש:
 ג ד מיי פ"ו מהל' בית המזבח הל' יא ופ"ה מהל' סנהדרין הלכה א סגמ עשין קסג:
 ד ה מיי פ"ו מהל' בית המזבח הלכה יג יג:

בולן קרויין ביתו. תימה ולויס צמה יתכפרו אי צשל צבור אשר לעם כתיב ולויס לא מיקרו עם למ"ד ופלוגתא היא צפרק הזרוע (תולין דף קלא): ואי צשל אהרן לא איקרו צימו וכ"ת כיון דלשכחן שיש להן כפרה דכתיב וכפר את לן למילף מינה אלף למעטוי כהניס ויתכפרו צשל צבור אס כן מנינו צשעיר של עם שהותר מכללו: **האי מיבעי ליה אברתניא בוי'** ומדלעטרין קרא לומר דלא מיימי משל כהניס אלמא מתכפרין צו ומשני תנא הכי קא קשיא ליה כו' וקרא איטרין שלף תממר כיון שמיניו שיש להן כפרה יתכפר צשלו ויציא משלהן אלף קלת תימה דמאי פריך יימא דלא דרשין דלא מיימי משל כהניס היינו לצנתר דקיס לן דכהניס מתכפרין צו: **שנה ע"ה**ן הברוב **ע"עב**. ואס תממר ונוקי אשר לו נתיינא לעכצ משל צבור ושלישי למצוה משלו ולא משל כהניס וי"ל דצנרף הוא למידרש מעיקרא למצוה קודם דנדרוש לעכצ וכן מוכח צפ"ק דצנרף (דף ק"א):

צנומא מקדש וקדשיו כשהוא אומר. על הכהניס ועל כל עם הקהל יכפר ולימד שהשור כולם לכפרה אחת צשעיר המשתלח לרצי יהודה מנינו שיש להם כפרה צשאר עזירות כי היכל דחס רחמנא למיכתב עלייהו כפרה צשאר דהייצ להו נמי כפרה צנומאמא מקדש וצמה הן מתכפרים כו': מאי אס נפצו לומר. מה היה לו להקשות שהוקק להציא מקרא זה: ודי סימא צימו כתיב. ולא שאר כהניס: להכי הוא דאסא. שלף יתכפרו צו כהניס: **מדעס ליהוי.** משל צבור ולא משל א) כהן גדול לפי שהפך צא משלו הוצרך לומר צשעיר משל צבור: להכי הוא דאסא. שלף יתכפרו צו אחרים שהוקקת להציא מקרא צימכפרו צו כהניס: ס"ל אשר לו. תלמא כתיבי צפר: אשר לו. תניינא. סלמוד לומר אשר לו. השלישי לעכצ: הכי קשיא ליה. דקאמר יכול לא יתכפרו צפרו של אהרן שהרי צבר נאמר אשר לו לומר שאינו צא משל כהניס וכיון שאינו חסירין צו ממון לא נתכפרו צו דמאי שלף צשעיר הפנימי דלא מכפרו ציה כדליפין ממשאר לעס ימירא משוס דלא חסרו צו ממונא שלף נקמה משלהם: היינו דהייכא פרי וידווי. צפר ומתן דמו תרי וידווי דכתיב תרי זימני וכפר צעדו וצעד צימו ואמר מר (יומא דף לו): צצפרת צצניס הכמוצ מדבר שהרי עדיין לא נשחט הפך ואיכא מתן דמו הרי ג' כפרות לכפר על ג' עזירות שהכהניס מתכפרין צפר כנגד שלף עזירות ששארל מתכפרין צשעירים: חד כנגד שיעיר הנעשה צפניס. לתלות על שיש צה ידיעה צתחלה ואין צה ידיעה צסוף: וחד כנגד שיעיר החילון. לכפר על שאין צה ידיעה צתחלה ויש צה ידיעה צסוף: וחד כנגד שיעיר המשתלח. לכפר על שאר עזירות: צחד וידווי ודמו סגי. חד כנגד שיעיר הפנימי וחד כנגד שיעיר החילון: יבוא וצאי ויכפר על החייב. לפיכך מתודה וידווי ראשון עליו ועל צימו ולאחר שנעשה וצאי צודווי מתודה עליו ועל אחיו ולעולם תרוייהו חדא כפרה נינהו:

(א) יומא נ"א: (ב) י"ג א"ר אשר לו משלו: (ג) ונמתן י"ט: (ד) סנהדרין ג. ודף י"ג: (ה) סוטה מהל' א) ע"י מוס' לקמן י"ש דף טו. ד"ה שאין: (ו) ע"י מוס' פפמס סד. ד"ה קראון: (ז) ע"י נעמי י"ג: (ח) ע"י א"ר:

תורה אור השלם

1. (יש) בית ישראל פרבו את יי בית אהרן פרבו את יי: (ב) בית הלוי פרבו את יי: (ג) יראי יי פרבו את יי: (ד) תהלים קלה י"ב-א"ת: (ה) ודקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: ויקרא טו טו
2. ויקרא טו טו
3. ויקרא טו טו
4. ויקרא טו טו
5. ויקרא טו טו

הגהות הב"ח

(א) גמי' וצאי מאי אס כתיב ואות ו' נמתן: (ב) שם צימ אהרן צצנו את ה' בית הלוי ברכו את ה' ימלו: (ג) רש"י ד"ה ממש כו' משל יחיד כהן גדול:

גליון הש"ס

גמי' ת"ל אשר לו. ע"י מנילה דף ט ע"ג מוס' ד"ה אין:

מוסף רש"י

והאי אשר לו כו'. אשר לו כתיב ציה תלמא זימני, למעטוי צבור ואחיו הכהניס דלא מצידה אמר תלמא אשר לו כתיבי ציה צמרי קרא, והקריב אהרן וגו' והקריב מנינא ששט את פר החטאת אשר לו (יומא נ"א):

הדרן עלך שבועות שתיים

על העיר. על יוסילס (סנהדרין ב. יד. טוטה מה). וצריך לקדש המוספת צמתי מולות וכשיר (סנהדרין ד. ד):

רבינו חננאל

בשלמא לר' שמעון היינו דבעינן שני וידוין ודם הפך. פי' ודם הפך מכפר וקדשיו על טומאת מקדש וקדשיו. כנגד דם השעיר הנעשה בפניס שמכפר על טומאת מקדש וקדשיו על ישראל. וידווי אחד מכפר על הכהניס כמו שמכפר שיעיר הנעשה בחוק על ישראל. וידווי שני מכפר בשאר עבירות על הכהניס כמו שמכפר שיעיר המשתלח בשאר עבירות על ישראל. אלא לר' יהודה דאמר בשאר עבירות הכל מתכפרין בשעיר המשתלח. וידווי שני בפר כהן גדול למה בחד וידווי ודם הפך סגי ליה. ופריך לר' יהודה שני וידוין כנגד שיעיר הנעשה בחוק. וידווי הראשון לו לכהן גדול להתכפר בו. והשני להתכפר בו כהניס שנקראו ביתו שנאמר בית אהרן ברכו את ה' כדתנא דבי ר' ישמעאל יבא זכאי ויכפר על החייב ואל יבא חייב ויכפר על החייב שכן מדרת הדרן נוהגת: פ"ב מתני' ידיעות הטומאה שתיים שהן ארבע נטמא וידע ונעלמה ממונו הטומאה וחכר לקודש כו'.

בטומאת מקדש וקדשיו במה הם מתכפרין מוטב שיתכפרו בפרו של אהרן שהרי הותר מכללו אצל ביתו ואל יתכפרו בשעיר הנעשה בפנים שהרי לא הותר מכללו ואם נפשך לומר הרי הוא אומר בית אהרן ברכו את ה' וגו' (ו) ומאי אם נפשך לומר וכ"ת ביתו כתיב כולן קרויין ביתו שנא' בית אהרן ברכו את ה' (ו) יראי ה' ברכו את ה' והאי א' אשר לעם להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה דקאמר רחמנא מדעס ליהוי ההוא מומאמא עדת בני ישראל נפקא והאי אשר לו להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה ⁶ לכדתניא ⁵ משלף הוא מביא ואינו מביא משלף צבור יכול לא יביא משלף צבור שאין הצבור מתכפרין בו אבל יביא משלף אחיו הכהניס שאחיו הכהניס מתכפרין בו *ת"ל *אשר לו יכול לא יביא ואם הביא כשר ת"ל שוב אשר לו הכתוב *שנה עליו לעכב תנא הכי קא קשיא ליה מאי שנא ברעם דלא מכפר דלא קא חסרי ביה ממונא דכתיב אשר לעם בדאהרן נמי לא קא חסרי ביה ממונא וקאמר כולן קרויין ביתו בשלמא לר' ש היינו דכתיב תרי וידוין ודם הפך חד כנגד שיעיר הנעשה בפנים וחד כנגד שיעיר הנעשה בחוק וחד כנגד שיעיר המשתלח אלא לר' יהודה תרי וידוין ודם הפך ל"ל בחד וידווי ודמו סגי אחד לו ואחד לביתו כדתנא דבי רבי ישמעאל כך היא מדרת הדרן נוהגת מוטב יבוא זכאי ויכפר על החייב ואל יבוא חייב ויכפר על החייב:

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות הטומאה שתיים שהן ארבע נטמא וידע ונעלמה ממונו הטומאה וחכר את הקדש געלם ממונו הקדש וחכור את הטומאה געלמו ממונו זה וזה ואכל את הקדש ולא ידע ומשאכל ידע הרי זה בעולה ויורד נטמא וידע ונעלמה ממונו טומאה וחכור את הטומאה געלם ממונו מקדש וחכור את הטומאה געלם ממונו זה וזה ונכנס למקדש ולא ידע ומשיצא ידע הרי זה בעולה ויורד: אחד הנכנס לעזרה ואחד הנכנס לתוספת העזרה ⁷ שאין מוספיין ⁸ על העיר ועל העזרות אלא במלך ונביא ואורים ותומים וסנהדרין של שבעים ואחד הובשתי תודות ⁹ ובשיר ובית דין מהלכין ושתי תודות אחריהן וכל ישראל אחריהם: הפנימית

לדלידיה צודווי ראשון נמי הל"ל וצני אהרן ותימה דהא רצא מוקי לה התם וידווי דשעיר המשתלח כו' שמעון נמי כר' שמעון וי"ל דלפילו ר' שמעון מודה שאינו מוכיר צצדיא צני אהרן עד שיראה כחאי:

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות הטומאה. מתוך פ"ה משמע שרצה לפרש כולה ממתניתין צדיעה גמורה שפירש ידע נטמא ודע' נטמא צצני כרצי דלמר ידיעת צימ רצו שמה ידיעה מ"מ נקטה לה צמתניתין סתם ידיעה אע"ג דלא כרין והמדקדק יכול לפרש כולה ממתניתין צדיעת צימ רצו: